

Publicerad 2020-10-14 00:59 av Loindra

Att i tillit

att överlämna

i samtal med Gud i någon annans närvaro

Att lämna över delar av sin historia

Pusselbitar som lagts

som inte alla är självvalda

finns det någon som är det

Ser tillbaka och kan numer acceptera att det ser ut som det gör

som en brokig tavla eller lite som en broderad duk taskigt tilltufsad på sina ställen

Klagar inte allt för mycket på det förgångna

bävar inte för att gå i genom det igen då jag inte förväntat mig att göra det

Nu är nu och kan aldrig åter bli då

Starka minnen kan bli nog så verkliga när en börjar tänka över delar av sitt liv

en får påminna sig om att en är inte sina upplevelser

Jag vet att när jag gick på Hjälmared och förberedde inför att hålla morgonbönen

så ville jag beskriva livet lite som

att hoppa i havet utan att få lov att känna på vattnet innan

om vi vetat vad vi väntar oss så kanske vi alla vart badkrukor för jämnan

Älskar inte alltid havet

Älskar inte alltid livet

ändå älskar jag de båda

även om jag inte alltid gör det till 100%

vem älskar till 100% jämt utan ett garanterat gensvar

förutom Gud

Min plan är inte att leva för alltid

utan den tid jag får

lär vara nog

om det är en evighet så må det vara kort men tillräckligt

Men enbart för att Gud

har min väg utstakad och

är medveten om mina trångmål och felsteg

mina kval och min bävan

mitt missmod och i allt som väntas gå fel

är Gud med

att Jesus Kristus Guds son vandrar livsvägen med mig

Ger varken klara direktiv eller en mer bekväm resa alltid

men hopp

när det känns förlorat

lever jag på en nåd som sällan sinat

och den ger sig uttryck i det lilla och stora

tydligt otydligt

överväldigande och omslutande

ibland

i ett samtal med Gud i någon annans närvaro.

Amen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Loindra med Poeter.se id #187181 innehar upphovsrätten